

دعای نماز امام حسین (ع)

در ملحقات دوم مفاتیح، دعاهایی که در مفاتیح به واسطه طولانی بودن آنها ذکر نشد، را بیان می کنیم: اول- دعای نماز حضرت امام حسین علیه السلام:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِأَدَمَ وَحَوَّاءَ، إِذْ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ

خدایا تویی که دعای آدم و حوا را به اجابت رساندی آنگاه که گفتند پروردگارا ما به خود ستم کردیم و اگر ما را

تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ، وَنَادَاكَ نُوحٌ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ،

نیامرزی و به ما رحم نکنی حتماً از زیانکاران خواهیم بود، و نوح تو را ندا کرد و تو اجابتش کردی

وَنَجَّيْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ، وَأَطْفَأْتَ نَارَ نَمْرُودَ عَنْ خَلِيلِكَ

و او و کسانش را از گرفتاری بزرگ نجات دادی و خاموش کردی آتش نمرود را از خلیلت

إِبْرَاهِيمَ، فَجَعَلْتَهَا بَرْدًا وَسَلَامًا، وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِإِيُوبَ، إِذْ نَادَى

ابراهیم و آن را سرد و سلامت کردی و تویی که دعای ایوب را به اجابت رساندی آنگاه که ندا کرد

رَبِّ مَسْنَى الصُّرُورِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فَكَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَأَتَيْتَهُ

پروردگارا من به محنت دچارم و تو مهربانترین مهربانانی و تو محنتش را برطرف کردی و کسانش را به او دادی

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَذِكْرِي لِأُولَى الْأَبْطَابِ، وَأَنْتَ

و مانندشان را همراه آنها (اضافه) به او دادی از روی مرحمتی از خودت و اندرزی برای خردمندان و تویی

الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِذِي النُّونِ، حِينَ نَادَاكَ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

که به اجابت رساندی دعای ذوالنون (حضرت یونس) را هنگامی که ندا کرد تو را در تاریکیها که معبودی جز تو نیست

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَجَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ، وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ

منزهی تو و من از ستمکارانم و از اندوه نجاتش دادی و تویی که دعای

لُؤْسِي وَهَارُونَ دَعَوْتَهُمَا، حِينَ قُلْتَ: قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ أَفَاسْتَقِيمَا.

موسی و هارون را اجابت کردی هنگامی که فرمودی دعایتان به اجابت رسید پس استقامت ورزید

وَأَغْرَقَتْ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ، وَغَفَرَتْ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ، وَتُبَّتْ عَلَيْهِ رَحْمَةٌ مِنْكَ

و غرق کردی فرعون و قومش را و آمرزیدی برای داود گنااهش را و توبه اش را از روی مرحمتی که داشتی

وَذَكَرَى، وَفَدَيْتَ إِسْمَاعِيلَ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ، وَتَلَّهِ لِلْحَبِيبِ،

و اندرز (دیگران) پذیرفتی و فدا کردی برای اسماعیل قربانی بزرگی پس از آن که تسلیم شد و (پدرش) پیشانی او را بر خاک نهاد

فَنَادَيْتَهُ بِالْفَرْجِ وَالرُّوحِ، وَأَنْتَ الَّذِي نَادَاكَ زَكَرِيَّا نِدَاءً خَفِيًّا، فَقَالَ رَبِّ

و تو او را به گشایش و رحمت ندا کردی و تویی آن خدایی که زکریا در پنهانی تو را ندا کرده گفت: پروردگارا

إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي، وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا، وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا،

من استخوانم سست شده و موی سرم سپید گشته و نبوده ام پروردگارا در زمینه دعای تو (در گذشته) محروم

وَقُلْتُ: يَدْعُونَ نَارَ غَبَاءٍ وَرَهْبًا وَكَانُوا النَّارَ خَاشِعِينَ، وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ

و تو فرمودی «می خوانند ما را از روی شوق و ترس و برای ما خاشع بودند» و تویی خدایی که اجابت کردی

لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، لَتَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِكَ، فَلَا تَجْعَلْنِي مِّنْ

برای آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام دادند تا بیفزایی بر آنها از فضل خود پس قرارم مده از

أَهْوَنِ الدَّاعِينَ لَكَ، وَالرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ، وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ

خوارترین و پست ترین دعا کنندگان و مشتاقان درگاهت و دعایم را به اجابت رسان چنانچه دعای آنان را به
اجابت رساندی

بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ، فَطَهَّرْنِي بِتَطْهِيرِكَ، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي وَدُعَائِي بِقَبُولِ حَسَنِ،

و به حق ایشان بر تو که مرا پاک گردان به پاک کردن خودت و بپذیر نماز و دعایم را بپذیرش خوبی،

وَطَيِّبُ بَقِيَّةِ حَيَاتِي، وَطَيِّبُ وَفَاتِي، وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ أَخْلَفُ، وَاحْفَظْنِي

و خوش و خرم کن باقیمانده زندگیم را و خوش گردان وفاتم را و جانشین من باش در میان آنان که بجای
گذارم و با دعایم

يَا رَبِّ بَدُعَائِي، وَاجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً، تَحُوطُهَا بِجِيَاطِكَ، بِكُلِّ مَا

پروردگارا مرا نگهداری کن و فرزندانم را فرزندانی پاکیزه قرار ده و در برگیر آنها را به در برگرفتن خودت به همه آنچه

حُطَّتْ بِهِ ذُرِّيَّةٌ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

دربگیری بدانها فرزندان یکی از دوستان خود و فرمانبردارانت را به رحمت ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ، وَلِكُلِّ دَاعٍ مِنْ خَلْقِكَ

مهربانان ای که بر هر چیز نگهداری و بر هر که از آفریدگانت که تو را بخواند

مُجِيبٌ، وَمِنْ كُلِّ سَائِلٍ قَرِيبٌ، أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ،

اجابت کنی و به هر خواستاری نزدیکی از تو خواهیم ای که معبودی جز تو نیست زنده پاینده

الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، وَبِكُلِّ اسْمٍ

یکتای بی خللی که نزاید و نه زاییده شده و نیست برایش همتایی هیچ کس، و به حق هر نامی

رَفَعْتَ بِهٖ سَمَائِكَ، وَفَرَشْتَ بِهٖ أَرْضَكَ، وَأَرَسَيْتَ بِهٖ الْجِبَالَ، وَأَجْرَيْتَ بِهٖ

که بلند کردی بدان آسمانت را و فرش کردی بدان زمینت را و محکم و پابرجا کردی بدان کوهها را و روان کردی بدان

الْمَاءَ، وَسَخَّرْتَ بِهٖ السَّحَابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ،

آب را و تسخیر کردی بدان ابرها و خورشید و ماه و ستاره ها و شب و روز را

وَخَلَقْتَ الْخَلَائِقَ كُلَّهَا، أَسْأَلُكَ بِعَظْمَةِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ، الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ

و آفریدی همه آفریدگان را از تو خواهم به بزرگی ذات بزرگت که تابناک شد برایش

السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، فَأَضَاءَتْ بِهٖ الظُّلُمَاتُ، إِلَّا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ

آسمانها و زمین و روشنی گرفت بدان تاریکیها که (اولاً) درود فرستی بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَكَفَيْتَنِي أَمْرَ مَعَاشِي وَمَعَادِي، وَأَصْلَحْتَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَمْ

محمد و (پس از آن) کفایت کنی کار معاش و معاد مرا و اصلاح کنی همه کارهایم را و مرا

تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْتَ أَمْرِي وَأَمْرَ عِيَالِي، وَكَفَيْتَنِي

بخودم وامگذاری چشم برهم زدنی و اصلاح کنی کار من و کار خانواده ام را و کفایت کنی از من

هَمَّهُمْ، وَأَغْنَيْتَنِي وَإِيَّاهُمْ مِنْ كَنْزِكَ وَخَزَائِنِكَ، وَسَعَةِ فَضْلِكَ الَّذِي لَا

اندوه ایشان را و بی نیاز کنی من و ایشان را از گنج خود و خزینه هایت و فراخی فضلت که هرگز

يَنْفَعُ أَبَدًا، وَأَثْبَتُ فِي قَلْبِي يَتَابِعِ الْحِكْمَةَ الَّتِي تَنْفَعُنِي بِهَا،

پایان نپذیرد و پابرجا کن در دلم چشمه های حکمتی را که سود دهی مرا بدان

وَتَنْفَعُ بِهَا مَنْ ارْتَضَيْتَ مِنْ عِبَادِكَ، وَاجْعَلْ لِي مِنَ الْمُتَّقِينَ فِي آخِرِ

و سود دهی بدان هر که را که پسندیده ای از بندگانت و قرار ده برایم از مردمان با تقوا در آخرالزمان

الزَّمانِ إِمَامًا، كَمَا جَعَلْتَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ إِمَامًا، فَإِنَّ بِتَوْفِيقِكَ يَفُوزُ

امامی چنانچه ابراهیم خلیل را امام گردانیدی زیرا مردمان رستگار به توفیق تو

الْفَائِزُونَ، وَيَتُوبُ التَّائِبُونَ، وَيَعْبُدُكَ الْعَابِدُونَ، وَبِتَسْديدِكَ يَضْلُجُ

رستگار شوند و توبه کنندگان نیز به توفیق تو توبه کنند و عبادت کنندگان نیز به توفیق تو عبادت کنند و به تأیید و یاری تو شایسته گردند

الصَّالِحُونَ الْمُحْسِنُونَ الْمُخْتَبُونَ، الْعَابِدُونَ لَكَ، الْمُخَائِفُونَ مِنْكَ،

مردمان شایسته نیکوکار و فروتن و آنان که تو را عبادت کنند و از تو ترسانند،

وَيَارْشَادِكَ نَجَا النَّاجُونَ مِنْ نَارِكَ، وَأَشْفَقَ مِنْهَا الْمُسْتَفِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ،

و با ارشاد و راهنمایی تو نجات یابند نجات یافتگان از آتش دوزخ و بهراسند از آن هراسناکان از آفریدگانت

وَبِحِذْلَانِكَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ، وَهَلَكَ الظَّالِمُونَ، وَغَفَلَ الْغَافِلُونَ، اللَّهُمَّ

و بوسیله خوار کردن تو زیانکار شوند اهل باطل و هلاک شدند ستمکاران و غافل شدند بیخبران خدایا

آتِ نَفْسِي تَقْوِيهَا، فَانْتِ وَلِيَّهَا وَمَوْلِيهَا، وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّيْهَا، اللَّهُمَّ بَيْنَ

بده به نفس من پرهیزکاریش را که تویی اختیار دار و سرپرستش و تویی بهترین کسی که پاکیزه اش کردی
خدایا راهنماییش را

لَهَا هُدَاهَا، وَالْأَهْمَهَا تَقْوِيهَا، وَبَشْرَهَا بِرَحْمَتِكَ حِينَ تَتَوَفَّاها، وَنَزَّهَا مِنْ

برایش آشکار کن و پرهیزکاریش را به او الهام کن و به رحمت خود نویدش ده آنگاه که او را از این جهان ببری و
در بلندترین جاهای

الْجَنَانِ عَلَيْهَا، وَطَيْبُ وِفَاتِهَا وَمَحْيَاهَا، وَآكْرِمُ مُنْقَلَبِهَا وَمَثْوِيهَا،

بهشت منزلش ده و گوارا کن وفات و زندگیش را و گرمی کن جای بازگشت و منزلگاه

وَمُسْتَقَرَّهَا وَمَأْوِيهَا، فَانْتِ وَلِيَّهَا وَمَوْلِيهَا.

و قرارگاه و مأوایش را که براستی تویی اختیاردار و سرپرستش.

^۱ (بحار الانوار، جلد ۸۸، صفحه ۱۸۶ و جمال الاسبوع، صفحه ۲۷۱) (با اندکی تفاوت)